

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cudlenco Ivan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cudlenco Ivan împotriva Irinei Melnic cu privire la recunoașterea pierderii dreptului la spațiul locativ și radierea vizei de domiciliu și la acțiunea reconvențională a Irinei Melnic împotriva lui Ivan Cudlenco, intervenienți accesorii Comisia de Privatizare mun. Bălți și Primăria mun. Bălți cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Irina Melnic, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 30 iunie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii inițiale ca neîntemeiată și de admitere a acțiunii reconvenționale,

c o n s t a t ă:

La 23 iulie 2012, Cudlenco Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Melnic cu privire la recunoașterea pierderii dreptului la spațiul locativ și radierea vizei de domiciliu.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 10 februarie 2010 a fost desfăcută căsătoria încheiată între el și pîrîta Irina Melnic.

Susține că apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX îi aparține în baza hotărârii Primăriei mun. Bălți nr. 335 din 26 aprilie 2004.

Declară că Irina Melnic la 20 ianuarie 2010 a plecat peste hotarele Republicii Moldova, unde se află până în prezent.

Din considerentul că pîrîta are viză de reședință în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, îi creează dificultăți la plata serviciilor comunale.

Cere Cudlenco Ivan recunoașterea pierderii dreptului Irinei Melnic la spațiul locativ – apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, cu obligarea Direcției de documentare a populației și evidență Bălți să radieze viza de reședință a Irinei Melnic din imobil nominalizat.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 septembrie 2012, acțiunea a fost admisă și recunoscut pierdut dreptul Irinei Melnic la spațiul locativ - apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, cu dispunerea radierii vizei de domiciliu a Irinei Melnic din apartamentul respectiv.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2014, a fost admis apelul declarat de către Melnic Irina, casată hotărârea Judecătorei Bălți din 20 septembrie 2012, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

La 02 iunie 2014, Melnic Irina a depus cerere reconvențională împotriva lui Cudlenco Ivan cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată.

În susținerea acțiunii reconvenționale Irina Melnic a indicat că prin hotărârea Judecătorei Bălți din 20 septembrie 2012 a fost recunoscut pierdut dreptul ei la spațiul locativ - apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, cu dispunerea radierii vizei de reședință din apartamentul nominalizat.

Invocă că în baza hotărârii judecătorești nominalizate Consiliul mun. Bălți a emis decizia nr. 2/14 din 28 martie 2013, în temeiul căreia la 20 mai 2013 între Primăria mun. Bălți și Cudlenco Ivan a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 9036, ca rezultat pârâtul devenind unicul proprietar al apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX.

Declară că după moartea subită al fiului comun Melnic Alexandr, survenită la 04 septembrie 2009, relațiile cu Cudlenco Ivan au devenit tensionate, iar aproximativ după o lună după decesul fiului lor, pârâtul, în absența ei, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune privind desfacerea căsătoriei lor și ulterior cu prezenta acțiune de recunoaștere pierderii dreptului ei la spațiul locativ în litigiu.

Afirmă că într-adevăr se află înafara țării, fiind angajată în câmpul muncii în Federația Rusă, însă caracterul lucrului îndeplinit este de ordin temporar, fapt ce se confirmă și din datele din pașaportul național din care rezultă că des revine în țară.

Menționează că plecarea ei peste hotarele țării s-a datorat unor circumstanțe ce nu au depins de voința sa, care au determinat-o să facă acest lucru, și anume starea materială precară, având în vedere că Cudlenco Ivan mai mult de 15 ani nu avea un loc de muncă, familia în toată această perioadă de timp fiind întreținută doar de către ea, care la rândul său din anul 2008 a devenit șomeră, fiind nevoită să plece la muncă în Federația Rusă.

Cu atât mai mult, că erau necesare mijloace bănești pentru acoperirea tuturor cheltuielilor legate de înmormântarea fiului lor.

Indică că dânsa, afară de spațiul locativ în litigiu, nu dispune de o altă locuință, precum și lucrurile ei personale se află în acest imobil.

Pe lângă acestea, Cudlenco Ivan nu a prezentat probe prin care s-ar dovedi faptul că dânsa este plecată cu traiul permanent peste hotarele Republicii Moldova sau că dispune de un alt loc de domiciliu.

Invocă că după casarea hotărârii Judecătorei Bălți din 20 septembrie 2012, dansa și-a redobândit dreptul la spațiul locativ, schimbându-se situația existentă privind statutul apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX.

Astfel, cere Melnic Irina declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 9036 din 20 mai 2013 încheiat între Primăria mun. Chișinău și Cudlenco Ivan, cu încasarea din contul ultimului în beneficiul său sumei de 10.000 lei cheltuieli de asistență juridică și 2.475 lei taxa de stat achitată la depunerea cererii reconvenționale.

Prin încheierea protocolară a Judecătorei Bălți din 16 iunie 2014, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Comisia de Privatizare mun. Bălți.

Prin încheierea protocolară a Judecătorei Bălți din 02 iulie 2014, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria mun. Bălți.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 30 iunie 2015, a fost admisă acțiunea inițială, fiind recunoscut pierdut dreptul Irinei Melnic la spațiul locativ - apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, cu dispunerea radierii vizei de domiciliu a Irinei Melnic din apartamentul respectiv, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că din momentul desfacerii căsătoriei – 10 februarie 2010, Melnic Irina numai este membrul al chiriașului principal Cudlenco Ivan, aceasta benevol părăsind spațiul locativ – apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, plecând peste hotarele Republicii Moldova, nelocuind în locuința în litigiu o perioadă îndelungată de timp, mai mult de 6 luni, din anul 2009 până la momentul depunerii acțiunii inițiale de către Cudlenco Ivan – 23 iulie 2012 și fără a achita serviciile comunale.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Melnic Irina și menținută hotărârea Judecătoria Bălți din 30 iunie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 mai 2016, a fost admis recursul declarat de către Irina Melnic, casată decizia Curții de Apel Bălți din 08 decembrie 2015, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de către Melnic Irina, casată hotărârea Judecătoria Bălți din 30 iunie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii inițiale ca neîntemeiată și de admitere a acțiunii reconvenționale, fiind declarat nul contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată nr. 9036 din 20 mai 2013 încheiat între Primăria mun. Chișinău și Cudlenco Ivan.

Instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe de recunoaștere a pierderii dreptului Irinei Melnic la spațiul locativ - apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, cu dispunerea radierii vizei de domiciliu a Irinei Melnic din apartamentul respectiv, constatând că la actele cauzei nu se atestă probe prin care s-ar dovedi faptul că Irina Melnic a plecat definitiv din spațiul locativ în litigiu, că dispune de un alt loc de domiciliu sau că s-a stabilit cu traiul permanent în altă localitate.

Or, lipsa temporară a Irinei Melnic din locuința în litigiu a fost condiționată de starea materială precară a acesteia, fiind nevoită să plece la muncă peste hotarele țării pentru a-și asigura un trai decent.

La 03 octombrie 2017, Cudlenco Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătoria Bălți din 30 iunie 2015.

În susținerea recursului Cudlenco Ivan a invocat că decizia instanței de apel este bazată pe aprecierea arbitrară a probelor, or, Melnic Irina nu a locuit în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, aflându-se peste hotarele Republicii Moldova, ca rezultat pierzându-și dreptul de folosință asupra locuinței date.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2017 a fost expediată în adresa lui Cudlenco Ivan la 02 august 2017 (f.d.70, vol. III) și recepționată de către recurent la 04 august 2017, fapt ce rezultă din avizul de recepție (f.d. 72, vol. III).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Cudlenco Ivan la 03 octombrie 2017, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 13 noiembrie 2017, în adresa Irinei Melnic și Primăriei mun. Bălți au fost expediate copiile recursului declarat de către Cudlenco Ivan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă părțile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cudlenco Ivan este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cudlenco Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Cudlenco Ivan precum că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, deoarece este declarativ și contravine conținutului deciziei contestate cu recurs.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel deja s-a pronunțat în modul corespunzător

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cudlenco Ivan, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Cudlenco Ivan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari